

positief te gebruiken, mij te concentreren op de dingen die ik nog wel heb, de dingen die ik nog wel kan.'

Je telt je zegeningen?

'Absoluut. Als er iets is wat ik aan mensen zou willen meegeven, dan is het dat wel: tel uw zegeningen. Dat zeg ik als mensen mij bellen, dat sms ik als mensen mij berichtjes sturen. *Count your blessings*. Dat doen wij veel te weinig. Het ligt niet in onze aard om dat spontaan te doen. In deze jachtige samenleving moet een mens al getroffen worden door iets ergs om te beseffen hoe gezegend hij is. Ik heb dat vaak genoeg tegen mijn patiënten gezegd. En ik heb het zelf lang genoeg kunnen trainen, dat gevoel.'

Moet je als therapeut eigenlijk zelf goed in je vel zitten?

'Ja, dat vind ik wel. Anders ga je het verdriet

'Mijn kleinzoon van 5 heb ik verteld dat er iets niet goed ging in mijn buik. Dat er veel kapotgaat in mijn buik. Zo kapot dat het niet meer gemaakt kan worden. "Je hartje ook?"', vroeg hij'

van je patiënten bij het jouwe voegen, of het jouwe bij dat van hen. Als therapeut moet je je eigen beperkingen en sterktes kennen, zodat je weet wat je aankunt, wat je kunt doorgeven.'

Wat schenkt je nog vreugde?

'Dat ik voel dat ik gedragen word. Door Marc, door de kinderen, de schoonkinderen, de vrienden. Ik voel mij daardoor gezegend. Ik ben altijd bang geweest dat doodgaan eenzaam zou zijn. Maar het voelt voor mij niet eenzaam nu. Ik heb altijd veel mensen ondersteund, beroepshalve ook, en vandaag krijg ik ondersteuning en kan ik dat toelaten. Dat mogen ervaren maakt van mij ook een rijker mens.'

Wat gebeurt er als je voelt dat het niet meer gaat?

'Alles is voorbereid. Ik heb alles gedaan wat nodig is. Zodra ik voel dat het niet lang meer kan duren, zodra ik voel dat mijn lever niet lang meer zal functioneren, kan ik terecht bij Wim Distelmans in het ziekenhuis van Jette. Dat is voor mij een ongelofelijke geruststelling. Ik kan hem gewoon bellen en zeggen wanneer ik naar het ziekenhuis kom. En dan zal hij euthanasie toepassen. Ik vond het erg belangrijk om alles goed op tijd voor te bereiden, omdat een vriend van ons, die onlangs is overleden, dat helaas niet had gedaan. Die lag met veel pijn op de palliatieve afdeling toen hij om euthanasie vroeg. Maar omdat er altijd een tweede dokter nodig is en die op dat moment niet kon komen, kon men niets doen en is hij in coma gegaan. Dat zou mij ook kunnen gebeuren, als mijn lever niet meer functioneert. En dat wil ik tot elke prijs voorkomen.'

Zijn er dingen die je nog zou willen meemaken?

'Over een maand wordt mijn vierde kleinkind geboren. Dat zou ik nog heel graag meemaken.'

Het heeft niet mogen zijn. Op zaterdag 27 november, drie dagen na dit gesprek, kreeg ik een sms'je van Wim Distelmans. 'Ann Vermeiren is om 18 uur rustig overleden, zoals zij dat wou.'

'Kies en bemin je keuze: zinvol omgaan met je levenseinde' van Ann Vermeiren verschijnt volgende week bij uitgeverij Lannoo.

